

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 462/2024-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa **Mgr. Ernesta Vokála**, advokáta, Hlavná 61, Prešov, IČO 50 660 888, zastúpeného VAVRO LEGAL, s. r. o., Vysoká 14, Bratislava, proti postupu Okresného súdu Bardejov v konaní vedenom pod sp. zn. 1C/50/2018 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 9. augusta 2024 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1C/50/2018 (ďalej len „napadnuté konanie“). Zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu v napadnutom konaní konať bez zbytočných prietáhov, priznať mu finančné zadosťučinenie 2 000 eur a náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ je právnym zástupcom žalobcov v 1. až 6. rade v napadnutom konaní, ktorého predmetom je náhrada nemajetkovej ujmy žalobcov. Sťažovateľ uvádza, že v napadnutom konaní už bolo meritórne rozhodnuté a rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť 3. mája 2022. Sťažovateľ si uplatnil trovy právneho zastúpenia 18. mája 2022, ale do podania tejto sťažnosti okresný súd právoplatne nerozhodol o priznaní trov právneho zastúpenia. Sťažovateľ uvedený stav považuje za neakceptovateľný s ohľadom na predmet konania, ktorým jej jednoduché rozhodnutie o trovách.

3. Sťažovateľ namieta porušenie svojich označených práv postupom okresného súdu v napadnutom konaní, kde vystupuje v procesnom postavení právneho zástupcu žalobcov.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavnú sťažnosť sťažovateľa ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Preskúmal, či ústavná sťažnosť sťažovateľa obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Ústavný súd skúmal, či ústavná sťažnosť bola podaná oprávnenou osobou, t. j. fyzickou osobou alebo právnickou osobou, ktorá je nositeľom základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

6. O sťažnosť podanú zjavne neoprávnenou osobou ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody sťažovateľa, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu alebo jeho rozhodnutím a osobou sťažovateľa, prípadne z iných dôvodov (m. m. III. ÚS 319/2012, III. ÚS 131/2012, I. ÚS 243/2011, II. ÚS 245/2011). O nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným postupom, prípadne rozhodnutím orgánu štátu a osobou sťažovateľa ide zvlášť vtedy, ak sťažovateľ nie je účastníkom namietaného konania alebo aspoň jeho relevantnej (namietanej) časti.

7. Ústavný súd v rámci svojej rozhodovacej činnosti vyslovil, že fyzická osoba alebo právnická osoba môže uplatniť námietku porušenia svojich základných práv a slobôd, ak bola/mala byť účastníkom napadnutého konania (II. ÚS 191/04, III. ÚS 117/08), v opačnom prípade fyzická osoba alebo právnická osoba nie je oprávnenou osobou na podanie ústavnej sťažnosti ústavnému súdu.

8. O takú situáciu v prejednávanom prípade nejde. Ústavná sťažnosť, v ktorej sťažovateľ namieta porušenie svojich práv, je podľa názoru ústavného súdu podaná celkom zjavne neoprávnenou osobou. Sťažovateľ vystupuje v napadnutom konaní ako právny zástupca žalobcov, nie je a ani nebol účastníkom napadnutého konania. Nemá teda aktívnu procesnú legitimáciu domáhať sa vlastným návrhom pred ústavným súdom porušenia označených práv, lebo tieto práva patria len účastníkom konania (stranám sporu). Aj keď vo veci náhrady trov právneho zastúpenia je spravidla sťažovateľ ako advokát platobným miestom, súd priznáva náhradu trov konania strane konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku), nie právnenému zástupcovi.

9. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. e) zákona o ústavnom súde ako podanú zjavne neoprávnenou osobou.

10. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 24. septembra 2024

Peter Molnár
predseda senátu